

Underholdspligt - Belgien

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.
Følgende sprog: [nl](#) er allerede oversat.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvad er den praktiske betydning af begreberne "underhold" og "underholdspligt"? Hvilke personer skal betale underholdsbidrag til en anden person?
- 2 Indtil hvilken alder kan et barn modtage underholdsbidrag? Er der forskellige regler for underholdspligt overfor mindreårige og voksne?
- 3 Skal jeg indgive min ansøgning om bidrag til en kompetent myndighed eller en retsinstitans? Hvad er hovedpunkterne i proceduren?
- 4 Kan der indgives ansøgning om underholdsbidrag på vegne af en slægtning (hvis ja, hvor tæt skal man være beslægtet) eller et barn?
- 5 Hvis jeg ønsker at indbringe sagen for retten, hvordan finder jeg så ud af, hvilken ret der er kompetent?
- 6 Er det nødvendigt for mig som ansøger at benytte en mellemmand for at bringe sagen for retten (f.eks. en advokat, en central eller lokal myndighed etc.) Hvilke procedurer gælder, hvis dette ikke er tilfældet?
- 7 Skal jeg betale et gebyr for at indbringe sagen for retten? Hvis ja, hvor højt må det antages at være? Hvis mine økonomiske midler er utilstrækkelige, kan jeg så få bevilget retshjælp til at dække sagens omkostninger?
- 8 Hvilken form for underholdsbidrag er det sandsynligt, at retten vil tilkende? Hvordan beregnes bidragets størrelse? Kan rettens afgørelse ændres, hvis leveomkostningerne eller familieforholdene ændrer sig? Hvis ja, hvordan? (f.eks. ved hjælp af en automatisk indeksregulering)?
- 9 Hvordan og til hvem udbetales underholdsbidraget?
- 10 Hvilke foranstaltninger kan der træffes for at tvinge en bidragspligtig (debitor), som ikke betaler frivilligt, til at betale?
- 11 Beskriv kort eventuelle begrænsninger for tvangsfuldbyrdelsen, navnlig regler om debitorbeskyttelse og om frister og forældelse?
- 12 Findes der en organisation eller en myndighed, som kan være behjælpelig med at inddrive underholdsbidraget?
- 13 Kan private eller offentlige organisationer helt eller delvist udbetale bidraget forskudsvist på debitorens vegne?
- 14 Hvis jeg bor i dette medlemsland, og debitor har bopæl i et andet land:
 - 14.1 Kan jeg så få hjælp fra en myndighed eller privat organisation i det pågældende land?
 - 14.2 Hvis ja, hvordan kan jeg så komme i kontakt med den relevante myndighed eller private organisation?
- 15 Hvis jeg bor i det andet land, og debitor befinder sig i dette land:
 - 15.1 Kan jeg så sende en ansøgning direkte til en sådan myndighed eller privat organisation?
 - 15.2 Hvis det er tilfældet, hvordan kan den myndighed eller private organisation kontaktes, og hvilken hjælp kan jeg få?
- 16 Er medlemsstaten bundet af Haagerprotokollen af 2007?
- 17 Hvis landet ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, hvilken lovgivning finder så anvendelse på kravet på underholdsbidrag i henhold til landets internationale privatret? Hvilke er de relevante internationale privatretlige regler?
- 18 Hvilke regler gælder for adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager inden for EU i overensstemmelse med kapitel V i forordningen om underholdspligt?
- 19 Hvilke foranstaltninger har denne medlemsstat truffet for at sikre udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 51 i forordningen om underholdspligt?

1 Hvad er den praktiske betydning af begreberne "underhold" og "underholdspligt"? Hvilke personer skal betale underholdsbidrag til en anden person?

"Underholdspligt" kan defineres som en forpligtelse, hvorefter en person ifølge loven er pålagt at yde en anden person, der har behov derfor, og som har en "særlig familiemæssig tilknytning" til førstnævnte, den bistand, der er nødvendig for livets opretholdelse. "Underhold" dækker ikke kun mad, men alt hvad der er nødvendigt for livets opretholdelse, herunder mad, tøj, bolig og udgifter til lægebehandling.

Underholdspligten er baseret på en familiemæssig tilknytning eller en ægteskabelig tilknytning eller en lignende forpligtelse, hvis denne tilknytning er ophørt. Den finder anvendelse mellem visse blodbeslægtede og besvogrede og mellem ægtefæller og registrerede partnere. Den er på en måde baseret på en pligt til "solidaritet", der kan være stærkere i nogle tilfælde.

- **forældre over for deres børn**

Der er to typer underholdspligt i dette tilfælde:

- En underholdspligt i bred betydning, der betyder, at forældre har pligt til i forhold til deres formåen at tage ansvaret for deres børns logi, forsørgelse, helbred, opsyn, opdragelse og uddannelse. Hvis uddannelsen ikke er afsluttet, når barnet bliver myndigt, fortsætter underholdspligten. Pligten består uanset forældrenes midler og uanset barnets behov. Pligten er generel i den forstand, at den ud over barnets subsistens også omfatter opdragelse, uddannelse osv. (civillovbogens artikel 203),
- en underholdspligt baseret på forældreskab, der er knyttet til barnets behov, uanset barnets alder og forældrenes midler (civillovbogens artikel 205, 207, 208 og 353-14).
- **børn over for deres forældre**

Den underholdspligt, der gælder for forældre over for deres børn (civillovbogens artikel 205, 207 og 353-14), er gensidig. Børn har således underholdspligt over for deres forældre, hvis de har behov for det.

- **mellem ægtefæller**

Underholdspligt mellem ægtefæller er baseret på en pligt til at hjælpe og bistå og en pligt til at bidrage til ægteskabets byrder, således som foreskrevet i civillovbogen (civillovbogens artikel 203 og 221). Disse forpligtelser, der er knyttet til pligten til at bo sammen, der også gælder for ægtefæller, er gensidig. Hvis disse pligter ikke opfyldes, kan sagen indbringes for retten med henblik på at opnå tilsvarende opfyldelse i form af underhold eller tilkendelse af et pengebeløb (civillovbogens artikel 213, 221 og 223) – se spørgsmål 10.

- **en fraskilt ægtefælle over for en tidligere ægtefælle**

Her skal der sondres mellem, hvilken type skilsmisse der er tale om: årsagsbestemt skilsmisse og skilsmisse efter fælles overenskomst:

- Årsagsbestemt skilsmisse: Hvis ægtefællerne ikke er nået til enighed om et underholdsbidrag (civillovbogens artikel 301, stk. 1), kan den forurettede ægtefælle anmode domstolen om, at den ved afsigelse af skilsmisedommen eller i en efterfølgende afgørelse pålægger den anden ægtefælle at betale underholdsbidrag (civillovbogens artikel 301, stk. 2, første punktum).

Domstolen kan afvise et krav om underhold efter skilsmissen, hvis den sagsøgte ægtefælle beviser, at den ansøgende ægtefælle er skyldig i utroskab i et omfang, der umuliggør det fremtidige samliv (civillovbogens artikel 301, stk. 2, andet punktum).

Underholdsbidragets størrelse kan under alle omstændigheder højst sættes til en tredjedel af den underholdspligtige ægtefælles indkomst (civillovbogens artikel 301, stk. 3, tredje punktum).

- Skilsmisse efter fælles overenskomst: Det står ægtefællerne frit for at beslutte, om den ene af ægtefællerne skal betale underholdsbidrag til den anden under proceduren og/eller bagefter. Hvis ægtefællerne beslutter, at der skal betales underholdsbidrag, kan de frit beslutte størrelsen af dette bidrag, betalingsmåden samt håndhævelsen af underholdsbidraget

og indekseringen heraf, og hvilke årsager der kan lægges til grund for ændring af bidraget (retsplejelovens artikel 1288, stk. 1, nr. 4). Medmindre parterne udtrykkeligt har aftalt det modsatte, kan domstolen på en af parternes anmodning, forhøje, nedsætte eller annullere det aftalte underholdsbidrag efter skilsmisedommen (retsplejelovens artikel 1288, stk. 3), hvis beløbet som minimum ikke længere er passende i lyset af nye omstændigheder, der ikke er relateret til parternes ønsker. Underholdsbidraget kan ikke indekseres, medmindre indeksering specifikt er angivet.

- **andre**

I hvilke tilfælde?

Underholdspligten findes mellem slægtninge i lige op- og nedstigende linje (forældre/børn, børn/forældre og ligeledes børnebørn /bedsteforældre, og pligten er gensidig, civillovbogens artikel 205 og 207).

Mellem ægtefæller er der to mulige scenarier:

- Inden for en vis grænse har den overlevende ægtefælle en forpligtelse over for den afdøde ægtefælles børn, som vedkommende hverken er far eller mor til (civillovbogens artikel 203, stk. 3).
- Svigersønner og svigerdøtre har en forpligtelse over for deres svigermødre og svigerfædre og omvendt. Denne forpligtelse ophører, hvis svigerfaderen eller svigermoderen gifter sig igen, og hvis ægtefællen (der har skabt relationen ved indgåelsen af ægteskabet) og børnene fra ægteskabet dør (civillovbogens artikel 206-207).

I nogle tilfælde skal den afdøde ægtefælles bo betale underhold til den afdøde persons overlevende partner eller slægtninge i opstigende linje (civillovbogens artikel 205a).

Et barn, hvis faderskab ikke er fastslået, kan kræve underholdsbidrag til dækning af udgifter til forsørgelse og uddannelse hos den mand, der havde et forhold til barnets mor i den i loven anførte undfangelsesperiode (civillovbogens artikel 336).

Hvis der opstår alvorlig uenighed mellem registrerede partnere, kan den ene part anmode domstolen om underhold som led i de foreløbige foranstaltninger, denne kan beslutte at træffe. Det samme gælder foreløbige foranstaltninger, hvis det registrerede partnerskab ophører (civillovbogens artikel 1479).

2 Indtil hvilken alder kan et barn modtage underholdsbidrag? Er der forskellige regler for underholdspligt overfor mindreårige og voksne?

Underholdspligten ophører normalt ved barnets myndighedsalder eller myndiggørelse. Den kan imidlertid fortsætte, hvis barnets uddannelse ikke er afsluttet (civillovbogens artikel 203 og 336).

3 Skal jeg indgive min ansøgning om bidrag til en kompetent myndighed eller en retsinstans? Hvad er hovedpunkterne i proceduren?

Den bidragspligtige kan frivilligt opfylde den bidragssøgendes krav. Hvis der i modsat fald opstår en tvist, uoverensstemmelse, eller betalingen ophører, er det nødvendigt at indbringe sagen for retten.

I tilfælde af skilsmisse, der er begrundet i ægteskabets uoprettelige sammenbrud, kan et krav om underhold indgives i forbindelse hermed i enten den indledende procedure eller som led i et anbringende (retsplejelovens artikel 1254, stk. 1, nr. 5, og artikel 1254, stk. 5).

I andre sager end skilsmisessager er det fredsdommeren, der behandler og træffer afgørelse i spørgsmål om krav om underhold (retsplejelovens artikel 591, stk. 7), undtagen når det drejer sig om krav om underhold uden anerkendelse af slægtskab. Se spørgsmål 5.

Med undtagelse af sager om underholdspligt i forbindelse med social integrationsydelse, er det med virkning fra den 1. september 2014 familiedomstolen, der behandler alle sager om underholdspligt (retsplejelovens artikel 572a, stk. 7), herunder sager om underholdsbidrag uden anerkendelse af slægtskab.

4 Kan der indgives ansøgning om underholdsbidrag på vegne af en slægtning (hvis ja, hvor tæt skal man være beslægtet) eller et barn?

Sagsanlæg kan kun vedrøre den bidragssøgende personligt (jf. især civillovbogens artikel 337). Ansøgningen skal indgives til retten af den bidragssøgende personligt eller af dennes advokat (jf. især retsplejelovens artikel 1253b, 1254 og 1320).

Hvis den bidragssøgende er umyndiggjort, handler den retlige repræsentant (far, mor, værge, repræsentant efter loven) i dennes navn.

5 Hvis jeg ønsker at indbringe sagen for retten, hvordan finder jeg så ud af, hvilken ret der er kompetent?

Fredsdommeren har generel kompetence i tvister om underholdsbidrag (retsplejelovens artikel 591, stk. 7), men der er undtagelser. Under disse omstændigheder skal sagen anlægges ved ansøgerens hjemting, undtagen i tilfælde af ansøgninger om at sænke eller ophæve underholdsbidraget (retsplejelovens artikel 626).

Formanden for førsteinstansdomstolen (civillovbogens artikel 338) har kompetence for en retssag, som et barn anlægger mod den person, der havde et forhold til barnets mor i undfangelsesperioden (civillovbogens artikel 336).

Med undtagelse af sager, der omhandler hasteforanstaltninger og foreløbige foranstaltninger, ligger kompetencen til at behandle tvister vedrørende forældremyndighed hos ungdomsdomstolen (civillovbogens artikel 387a), som forældrene, værgerne eller de personer, der har barnet i pleje, i kraft af deres bopæl hører under (artikel 44 i lov af 8. april 1965 om beskyttelse af børn og unge, omsorg for mindreårige, der har begået en lovovertrædelse, og afhjælpning af skader forårsaget som følge af denne lovovertrædelse).

I tilfælde af konflikt mellem ægtefællerne inden skilsmissegangens påbegyndelse, skal ansøgningen indgives til fredsdommeren (retsplejelovens artikel 594, stk. 19) i den retskreds, hvor ægtefællerne sidst havde deres hjem (retsplejelovens artikel 628, stk. 2).

Så snart der er indgivet begæring om skilsmisse grundet ægteskabets uoprettelige sammenbrud, har formanden for førsteinstansretten kompetence (retsplejelovens artikel 1280), indtil ægteskabet er opløst. Det påhviler imidlertid den ret, der behandler sagens realitet, at godkende en eventuel aftale om underholdsbidrag mellem parterne (retsplejelovens artikel 1256, stk. 1).

Efter den endelige skilsmissegang har fredsdommeren og ungdomsdomstolen kompetence. Formanden for førsteinstansdomstolen har fortsat kompetence til at afsige foreløbige kendelser i hastesager (retsplejelovens artikel 584).

Med virkning fra den 1. september 2014 henhører alle sager vedrørende underholdspligt under familiedomstolens kompetence (retsplejelovens artikel 572a, stk. 7), dog undtaget sager om underholdspligt i forbindelse med social integrationsydelse.

Med virkning fra den 1. september 2014 skal sager mellem parter, der er (eller har været) gift, eller som er (eller har været) registrerede partnere, og sager om underholdspligt vedrørende begge parter børn eller børn, hvis forbindelse til kun den ene forælder er blevet fastslået, i princippet indgives til den ret, der allerede behandler et krav (jf. retsplejelovens artikel 629a, stk. 1)). Det er den mindreåriges hjemting (eller, hvis den mindreårige ikke har fast bopæl, retten i den retskreds, hvor den mindreårige sædvanligvis opholder sig), der har kompetence til at behandle sager vedrørende underholdspligt over for mindreårige. Hvis parterne har flere børn, har den første ret, hvor der er anlagt sag, kompetence til at behandle alle kravene (retsplejelovens artikel 629a, stk. 2.). Hvis underholdspligten vedrører flere bidragsøgende, skal sagen anlægges ved den bidragspligtiges hjemting eller ved retten i den retskreds, hvor ægtefællerne sidst havde deres hjem eller fælles hjem (retsplejelovens artikel 629a, stk. 4).

6 Er det nødvendigt for mig som ansøger at benytte en mellemmand for at bringe sagen for retten (f.eks. en advokat, en central eller lokal myndighed etc.) Hvilke procedurer gælder, hvis dette ikke er tilfældet?

Se spørgsmål 4. Afhængig af, hvilke procedurer der er iværksat, indgives ansøgningen ved stævning eller begæring. Advokaters medvirken er ikke obligatorisk.

7 Skal jeg betale et gebyr for at indbringe sagen for retten? Hvis ja, hvor højt må det antages at være? Hvis mine økonomiske midler er utilstrækkelige, kan jeg så få bevilget retshjælp til at dække sagens omkostninger?

Der skal betales for sagsanlæg. Det er ikke muligt at beregne de samlede omkostninger, der vil afhænge af, hvilken procedure der indledes, og af sagsomkostningerne samt advokatsalæret, hvis en advokat medvirker. De almindelige retsregler finder anvendelse på betaling af sagsomkostninger via retshjælp (se "Retshjælp – Belgien").

8 Hvilken form for underholdsbidrag er det sandsynligt, at retten vil tilkende? Hvordan beregnes bidragets størrelse? Kan rettens afgørelse ændres, hvis leveomkostningerne eller familieforholdene ændrer sig? Hvis ja, hvordan? (f.eks. ved hjælp af en automatisk indeksregulering)?

- **Bistandens form:**

Bistanden udgøres af et underholdsbidrag. I nogle tilfælde kan bidraget kapitaliseres (civillovbogens artikel 301, stk. 8). I ekstraordinære tilfælde kan det udbetales i naturalier (civillovbogens artikel 210).

- **Vurdering og indeksering af bistand**

Der er ingen målestok. Underholdsbidrag tildeles kun i forhold til den bidragssøgendes behov og den bidragspligtiges økonomiske situation (civillovbogens artikel 208 og 209).

Faderens og moderens underholdsbidrag (civillovbogens artikel 203) fastsættes i forhold til deres økonomiske formåen og skal dække børnenes bolig, mad, tøj, udgifter til lægebehandling, opsyn, opdragelse og uddannelse (indtil uddannelsen er afsluttet). Bidraget er et fast, månedligt beløb, der betales til den forælder, "der har forældremyndigheden".

Både faderen og moderen kan på egne vegne søge om et bidrag fra den anden part til dækning af bolig, mad, tøj osv. (civillovbogens artikel 203a, stk. 2).

Størrelsen af det underholdsbidrag, som den person, der havde et forhold til barnets mor i udfangelsesperioden, skal betale, fastsættes i overensstemmelse med barnets behov og den bidragspligtiges midler, muligheder og sociale situation (civillovbogens artikel 336, 339 og 203a).

Det anføres udtrykkeligt i loven, at ægtefæller i forbindelse med en skilsmisssag til enhver tid kan indgå en aftale om underholdsbidrag, bidragets størrelse og forudsætninger for justering af det aftalte beløb (civillovbogens artikel 301, stk. 1, og retsplejelovens artikel 1256, stk. 1, og artikel 1288, stk. 4). I forbindelse med retsmødet i sagen kan retten imidlertid afvise denne aftale, hvis vilkårene er i åbenlys strid med barnets tarv (retsplejelovens artikel 1256, stk. 2, og artikel 1290, stk. 2 og stk. 5).

I tilfælde af en domstolsafgørelse skal den domstol, der *konkret træffer afgørelse om underholdsbidragets størrelse, imidlertid anvende beregningskriterier og grænser. Underholdsbidraget skal i princippet mindst dække bidragsmodtagerens "behov"* (civillovbogens artikel 301, stk. 3, første led).

Underholdsbidragets størrelse må under ingen omstændigheder overstige en tredjedel af den bidragspligtige ægtefælles indkomst (civillovbogens artikel 301, stk. 3, sidste punktum). Afgørelsen om underholdspligt er tidsbegrænset til ægteskabets varighed. Undtagelsesvist kan retten forlænge gyldigheden af afgørelsen om underholdspligt (civillovbogens artikel 301, stk. 4).

Indeksering sker automatisk i tilfælde af skilsmisse, der er begrundet i ægteskabets uoprettelige sammenbrud, og i forbindelse med forældrebidrag til mad og tøj. I princippet er referenceindekset forbrugerprisindekset, men ifølge loven er det tilladt retten at anvende en anden ordning til regulering af bidraget i overensstemmelse med leveomkostningerne (civillovbogens artikel 301, stk. 6, og artikel 203c, stk. 1), og parterne kan fravige denne ordning efter fælles overenskomst (civillovbogens artikel 203c, stk. 1).

Ifølge loven kan underholdsbidraget forhøjes, sænkes eller ophæves på en af parternes anmodning under henvisning til de almindelige bestemmelser, der er fastsat i civillovbogens artikel 301, stk. 7, første led, og retsplejelovens artikel 1293, stk. 1.

9 Hvordan og til hvem udbetales underholdsbidraget?

Bidraget betales til den bidragssøgende eller dennes repræsentant i form af et månedligt beløb. Det kan i visse tilfælde kapitaliseres (se spørgsmål 8).

10 Hvilke foranstaltninger kan der træffes for at tvinge en bidragspligtig (debitor), som ikke betaler frivilligt, til at betale?

En bidragssøgende, som har en retslig kendelse om tvangsfuldbyrdelse, kan få fuldbyrdet sit krav. Der kan i visse tilfælde foretages arrest i løsøre eller fast ejendom, der tilhører en bidragspligtig, som ikke overholder afgørelsen om fastsættelse af underholdsbidraget (retsplejelovens artikel 1494). Der kan afsiges en udlægskendelse over for tredjemand, som f.eks. den bidragspligtiges arbejdsgiver (retsplejelovens artikel 1539). En bidragssøgende, der endnu ikke har en retslig kendelse om tvangsfuldbyrdelse, kan også på visse betingelser få etableret en sikringsret med henblik på at sikre sine rettigheder til fremtidige underholdsbidrag (retsplejelovens artikel 1413).

Der er indført en forenklet fuldbyrdelsesmekanisme, nemlig transport, dvs. en tilladelse til, at den bidragssøgende inden for en vis grænse kan betales direkte fra den bidragspligtiges indkomst, eller modtage ethvert andet beløb, tredjemand måtte skyldes. Sådanne transaktioner finder anvendelse på lovpligtige underholdsbidrag mellem ægtefæller eller tidligere ægtefæller (civillovbogens artikel 220, stk. 3, 221, 223 og 301, stk. 11 og retsplejelovens artikel 1280), forpligtelser til at betale udgifter til barnets mad, tøj og uddannelse, herunder sager mellem barnets far og mor i medfør af civillovbogens artikel 203a, og på sager mellem slægtninge i op- og nedstigende linje om lovbestemt underholdspligt (civillovbogens artikel 230b).

Endelig indeholder straffeloven en bestemmelse om ensidig ophævelse af familielivet (straffelovens artikel 391a), der gør det muligt at lægge sag an mod en person, der ifølge en domstolskendelse skal betale underholdsbidrag, og som forsætligt har misligholdt denne forpligtelse i over to måneder.

11 Beskriv kort eventuelle begrænsninger for tvangsfuldbyrdelsen, navnlig regler om debitorbeskyttelse og om frister og forældelse?

I henhold til civillovbogens artikel 2277 er forældelsesfristen for sager om manglende betaling af underholdsbidrag fem år.

Underholdsbidrag, der er tilkendt af en domstol, er tidsbegrænset til 10 år (civillovbogens artikel 2262a).

Ægtefællernes gensidige underholdspligt har ingen virkning under ægteskabet (artikel 2253) og afbrydes ved forkyndelse af en indkaldelse til retten, udstedelse af et betalingspåbud eller beslaglæggelse (artikel 2244 og 2248) og ved den bidragssøgendes indgivelse af retlige anbringender og den betalingspligtiges erlæggelse af beløbet.

I medfør af artikel 7 og 8 i loven om pant i fast ejendom af 16. december 1851 påhviler det i princippet den bidragspligtige at opfylde sin forpligtelse med hensyn til alle aktiver.

Ifølge retsplejelovens artikel 1408 kan den bidragssøgende ikke gøre krav på visse personlige løsøregenstande, som den bidragspligtige og hans familie har brug for i dagligdagen eller i forbindelse med udførelsen af den bidragspligtiges eller hjemboende børns arbejde eller fortsatte uddannelse.

I henhold til retsplejelovens artikel 1409, stk. 1, er arbejdsindtægter og indtægter fra andre aktiviteter undtaget fra transport og beslaglæggelse.

Ikke desto mindre bestemmer retsplejelovens artikel 1412, at reglerne om undtagelse fra beslaglæggelse ikke kan fuldbyrdes over for en bidragssøgende, og at den bidragssøgende har absolut forrang for den bidragspligtiges andre kreditorer. Hvis transport imidlertid gøres gældende over for en person, hvis fordringer allerede er gjort til genstand for transport eller udlæg, kan domstolen foretage en vurdering af den bidragspligtiges samlede økonomiske situation og kreditorernes behov, særlig for så vidt angår underholdsbidrag, og foretage en lige fordeling mellem kreditorerne af de beløb, der er transporteret eller foretaget udlæg i (retsplejelovens artikel 1390a, stk. 5).

Insolvente bidragspligtige er berettigede til kollektiv gældsafvikling (retsplejelovens artikel 1675, stk. 2 ff.). I denne forbindelse kan domstolen, hvis det er relevant, beslutte at eftergive gælden, herunder ubetalte underholdsbidrag, men ikke underholdspligten.

Der kan stilles krav om transport for at sikre forudbetaling af underholdsbidrag i takt med, at det forfalder til betaling (retsplejelovens artikel 1494).

12 Findes der en organisation eller en myndighed, som kan være behjælpelig med at inddrive underholdsbidraget?

En bidragssøgende, der ikke opnår betaling, selv om vedkommende har iværksat ovennævnte foranstaltninger, kan kontakte kontoret for underholdsbidrag [*Service des créances alimentaires*] (under SPF Finances (den offentlige forbundsmyndighed for finansielle anliggender)), der er ansvarlig for at udbetale forskud på et eller flere fastsatte underholdsbidrag og for at modtage eller inddrive de udbetalte forskud samt de udestående underholdsbidrag, som den bidragspligtige skylder.

13 Kan private eller offentlige organisationer helt eller delvist udbetale bidraget forskudvist på debtors vegne?

Kontoret for underholdsbidrag kan træde i den bidragspligtiges sted og betale bidraget eller en del af bidraget i dennes sted. Den bidragspligtige vil af kontoret blive pålagt at betale underholdsbidraget og skyldige underholdsbidrag samtidig. Hvis den bidragspligtige ikke frivilligt betaler beløbene til kontoret, vil de blive inddrevet fra den bidragspligtige. I sidstnævnte tilfælde kan resultatet naturligvis ikke garanteres. Det afhænger af den bidragspligtiges økonomiske situation.

14 Hvis jeg bor i dette medlemsland, og debitor har bopæl i et andet land:

14.1 Kan jeg så få hjælp fra en myndighed eller privat organisation i det pågældende land?

Den centralmyndighed, der er udpeget i henhold til New York-konventionen af 20. juni 1956 om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet, Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt samt Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag, er:

Den offentlige forbundsmyndighed for retlige anliggender [SPF Justice (Service public fédéral Justice)]

Kontoret for internationalt retligt samarbejde om civilretlige spørgsmål

[Service de coopération judiciaire internationale en matière civile]

Boulevard de Waterloo, 115

1000 Bruxelles

14.2 Hvis ja, hvordan kan jeg så komme i kontakt med den relevante myndighed eller private organisation?

Den bidragssøgende eller dennes retlige repræsentant kan kontakte kontoret pr. brev, telefon (+32 (0)2 542 65 11), fax (+32 (0)2 542 70 06) eller e-mail ([✉ aliments@just.fgov.be](mailto:aliments@just.fgov.be) eller [✉ alimentatie@just.fgov.be](mailto:alimentatie@just.fgov.be)).

15 Hvis jeg bor i det andet land, og debitor befinder sig i dette land:

15.1 Kan jeg så sende en ansøgning direkte til en sådan myndighed eller privat organisation?

En bidragssøgende, der bor i et andet land end Belgien, skal kontakte bopælslandets centralmyndighed med ansvar for gennemførelse af ovennævnte konventioner eller forordningen. Den bidragssøgende må ikke kontakte et organ eller en myndighed i Belgien direkte.

15.2 Hvis det er tilfældet, hvordan kan den myndighed eller private organisation kontaktes, og hvilken hjælp kan jeg få?

Ikke relevant (se ovenfor).

16 Er medlemsstaten bundet af Haagerprotokollen af 2007?

Ja.

17 Hvis landet ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, hvilken lovgivning finder så anvendelse på kravet på underholdsbidrag i henhold til landets internationale privatret? Hvilke er de relevante internationale privatretlige regler?

18 Hvilke regler gælder for adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager inden for EU i overensstemmelse med kapitel V i forordningen om underholdspligt?

Når der er fremsat et krav til centralmyndigheden, kontrollerer denne den bidragssøgendes adresse og/eller aktiver i Belgien og overdrager herefter sagen til det retshjælpskontor, der har den stedlige kompetence. Hvis der fremsættes et krav om børnebidrag til centralmyndigheden, vil der blive ydet retshjælp, uden at den bidragssøgendes oplysninger kontrolleres. Retshjælpen dækker advokatsalærer og sagsomkostningerne.

I de øvrige tilfælde skal bidragssøgende, der har behov for retshjælp, indgive ansøgning herom til centralmyndigheden i overensstemmelse med direktiv 2002/8/EF.

19 Hvilke foranstaltninger har denne medlemsstat truffet for at sikre udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 51 i forordningen om underholdspligt?

Centralmyndigheden har først og fremmest til opgave at oplyse om forordningens funktionsmåde, såvel internt som i det relevante land. Ved hjælp af sine ressourcer kan myndigheden lokalisere den bidragssøgende eller bidragspligtige direkte eller indirekte og indhente relevante oplysninger om den bidragssøgendes eller bidragspligtiges indkomst og/eller aktiver.

I forbindelse med domstolens behandling af sagen gøres der forsøg på at opnå forlig på retsmødet, efter at parterne har udvekslet synspunkter, og mere præcist hvad angår den bidragspligtige parts bemærkninger. Om nødvendigt følger centralmyndigheden op på sagen for at fremme den fortsatte fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

Centralmyndigheden kan bistå med at indsamle dokumentation og fremsende og forkynde dokumenter samt informere om bestemmelserne i den relevante nationale lovgivning og om gennemførelsesbestemmelserne vedrørende gældende internationale bestemmelser.

I kraft af centralmyndighedens overdragelse af beføjelser til den bidragssøgendes repræsentant ved de belgiske domstole kan der iværksættes foreløbige foranstaltninger, der skal sikre fuldbyrdelse af verserende sager om underholdsbidrag.

Centralmyndigheden kan om nødvendigt give den bidragssøgende oplysninger om fremgangsmåden for at fastslå faderskabet, når det drejer sig om den udlagte barnefader.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 09/02/2017